

הגנת הפרטיות: ניהול ואבטחת מאגר מידע

מאגרי מידע נמצאים בכל מקום • איך שומרים על המידע? איך מאבטחים את המאגר?
ואיך עושים בו שימוש בהתאם לחוק?

עו"ד רון שמשון

בימים עברו, על מנת לקבל פרטיות היה מספיק לסגור את החלון או להסיט את הווילון. עם ההתפתחות הטכנולוגית, שהובילה לכך שהחלונות הפכו להיות חכמים, סגירת החלון הפכה לקשה ומורכבת יותר עבור כולנו. ההתפתחות הטכנולוגית משנה את מושג הפרטיות והופכת אותו למורכב יותר. במובנים מסוימים, בשל כמויות המידע האינסופיות שכולנו חשופים אליו ונחשף עלינו - עברנו להתגורר בבית שקוף מזכוכית.

דוגמאות לויתור שלנו על הפרטיות מקיפות אותנו מכל עבר: אנו רוצים להיות זמינים בטלפון - הרשת הסלולרית יודעת בכל רגע נתון מה המיקום שלנו. אנו רוכשים ברשת שיווק - כרטיס המועדון מאפשר לבנות פרופיל רכישות והטבות אישי. אנו מזמינים מוצר באינטרנט - החברה שומרת את הרכישה והמוצרים המעניינים אותנו ולומדת לא מעט על העדפותינו.

אולם הוויתור על הפרטיות הוא לא רק אצל גופי ענק, אלא כמעט בכל ממשק בחיינו: אצל עורך הדין, אצל הרופא, אצל סוכן הביטוח. כולם מקבלים מידע אישי, מאחסנים אותו באמצעים דיגיטליים ועושים בו שימוש על מנת לספק לנו שירותים.

ניהול מאגרי מידע כפוף לחוק הגנת הפרטיות, אשר עד לפני כמה שנים חייב בעיקר רישום של מאגר המידע בתנאי שהוא כולל מספר רב של רשומות. בשנים האחרונות עברה רגולציית הגנת הפרטיות מהפכה. משרד המשפטים קידם שורה של שינויים בתקנות אבטחת המידע החלות על חברות וארגונים והסיט את הדגש מחובת הרישום הפורמלית של המאגר לחובה לשמור בצורה מקיפה על המידע המאוחסן במאגר ולבקר את השימוש במידע תוך הבטחת פרטיותו של מי שמסר את המידע.

לצורך כך הקים משרד המשפטים את הרשות להגנת הפרטיות כשומרת הסף של זכויות האזרח בתחום הגנת המידע האישי. הרשות רואה כמשימתה העיקרית קידום של ציות לדיני הגנת המידע בכל ארגון, עסק וגוף ציבורי בישראל שמנהלים מידע אישי, כך שיפעלו לניהול המידע שברשותם באופן תקין, בהתאם לדיני הגנת הפרטיות.

מאחורי אמירות אלה מסתתרת חובה על כל מי שמחזיק מידע לשמור עליו מפני גניבה, דליפה, פריצה או שימוש לרעה. החובה היא לשמור על שלמות המידע והגנה עליו מפני חשיפה, שימוש או העתקה על ידי גורמים שאינם מורשים. לצד החובה קיימים גם קנסות כבדים לארגונים שיפרו את ההוראות.

אז מהו בעצם מידע?

ההגדרה של מידע שעליו חלות תקנות הגנת הפרטיות רחבה מאוד וכוללת לדוגמה נתונים על מעמדו האישי של אדם (כגון סטטוס משפחתי, אילן יוחסין, קשרים משפחתיים), מצבו הכלכלי, הכשרתו המקצועית, מספר תעודת הזהות ועוד. זוהי הגדרה רחבה של מידע, כך שחייבת להיעשות בדיקה בהתאם לפעילות הארגון.

קביעת סוג המאגר מחייבת ביצוע תהליך אבחון שיכלול בחינה של המידע, אבטחתו והתשתיות שבהן הוא מאוחסן. האבחנה אינה פשוטה ומומלץ להיעזר במומחים שיקבעו את סוג המאגר בצורה נכונה ויגבשו את כלל הצעדים הנדרשים בחוק לשמירתו.

המחוקק מבדיל בין מאגר מידע המנוהל באמצעות יחיד לבין מאגר שמנוהל בידי יותר מאדם אחד. מאגר המנוהל בידי יחיד הוא מאגר מידע שמנהל היחיד בעצמו, או שהוא תאגיד

המשך בעמוד הבא <<<